

## Obrazy Vincent van Gogha - Radůza

Z alba Miluju vás (2010)

Já myslela, že protluču se vším  
ale tohle vypadá nad mý síly  
kdo touhle cestou šel, každej si všim  
že ke konci utrpení sílí  
ale že musím, štráduju furt pryč, ba jó  
i když teskno mi, až skučím  
nad hlavou blesk a hrom prásk jak bič  
a tak s bolestí se slotou chodit učím

Já myslela, že mám už za sebou  
všechny ztráty a že opouštět je snadné  
když tu mě vprostřed noci zazebou  
všechny údy, duše v jícen temnot spadne  
ale že musím, i tělo těla oželím  
a i tebe pustím jaseň domů  
však jedno, můj dobrý Bože, vím  
kdybych mohla, vyhla bych se tomu

Já myslela, že jsi tím znamením  
že jsem silou vůle změnila svůj osud  
však bylo šalbou, klamem, mámením  
mnohé z toho, v co věřila jsem dosud  
ale že musím, jenom z chřtánu vypustím  
raněné duše mojí kvíl a vytí  
a pak přetnu pouto, rozloučím se s tím  
kdo se mnou chvíli putoval mým žitím

Můj dobrý Bože, otevř nebese  
pohled na mě a přísně mě nesuď  
vždyť víš, že nikdy neklesám  
i když břímě svoje leckdy těžce nesu  
ale že musím, tak znovu srdce otevřu  
a čím víc se zdá mi život těžším  
tím víc s osudem se přu  
a tím víc se z maličkostí těším